

Γ. Κ. Καραβασίλης

ΜΗ ΣΠΑΣΕΙΣ ΣΙΩΠΗ ΜΟΥ

Μή σπάσεις σιωπή μου
στήν "Ανοιξη που θάρθει με δῆμα ταχύ·
για τὰ λουλούδια που θένε δὲ θένε θ' ἀνθίσουν·
για τὸ Μαγιάτικο γάμο τῶν γαϊδάρων.
Μή σπάσεις σιωπή μου
για τ' ἀποδημητικά ταξίδια τῶν πουλιῶν,
τὸν ὄργασμὸ τῶν θηλαστικῶν.
Κι αὐτὸ τὸ τίμιο ἀεράκι ροῦχο πεθαμένου
πεταμένο στὸν ἀνάπηρο ζητιάνο.
Μή σπάσεις σιωπή μου, μή σπάσεις.
"Αν γελαστεῖς κι ἄλλα καρφιὰ θὰ γυρίσουν
στή διψασμένη σου γλώσσα.

Μανώλης Πρατικάκης

Αἰῶνες σ' ἓνα σκληρὸ θηκάρι· σιωπῆς ὥσπου χρίεται
νόμφη.
Ἄλλὰ τὰ χέρια της ἱερουργοῦν.

Στολισμένη τὴν ἀγνωυμία ἀλλὰ οἱ θησαυροὶ τῇ διαδέχονται.
Κρέμονται ἀπὸ μεταξωτὲς κλωστὲς καὶ γυαλίζουν τὰ
αἰσθήματα σὰν ἄθωα φάρια στὸ θυθό.
Μὲ δυὸ μεγάλα κουπιὰ στοὺς ὤμους σὰ φτερὰ διασχίζει
τὶς τρικυμίες.
Τὰ μεσάνυχτα ποτίζει τοὺς ἐγκαταλελειμμένους κήπους.

Ξεριζώνει τ' ἀγριόχορτα ἀπὸ τὶς ἡλικίες.

Λεπτὴ σὰν ἀκριδοῦλα προχωρεῖ μ' ἓνα θρόισμα, καὶ σὰν
κολοόπτερο γονιμοποιεῖ τοὺς ὑπέρους τῶν ἄλλων ἀνθρώπων
καὶ τῶν ἀναμνήσεων.

Γιώργος Βέης

ΕΓΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΟΣΙΩΣΗ

I

Εἶναι δικό σου αὐτὸ τὸ βράδυ,
αὐτὴ ἡ μυρωδιά τοῦ πλήθους που πάει νὰ ξαποστάσει.
Εἶναι δικό σου αὐτὸ τὸ ποτάμι, αὐτὸ τὸ τραῖνο,